

Wat je moet weten

Het schrijven van dit boek is niet mogelijk geweest zonder de avonturen die ik de laatste jaren heb meegemaakt. Dit boek kan gezien worden als een soort memoires van mijn verslaving, van mijn herstel en van het opnieuw leren toelaten van mijn gevoelens. Na jarenlang onderdrukken van de dingen die ik voel, zoals blijdschap, verdriet, liefde en woede, was poëzie de enige manier voor mij om om te gaan met deze gevoelens. Ik heb als een kind opnieuw moeten leren voelen en omgaan met het dagelijks leven. Deze leerweg was niet altijd even makkelijk en heeft vele pieken en dalen gekend die ook duidelijk zullen worden door de dichtbundel heen. Deze dichtbundel heeft mij vele nachten wakker gehouden met vragen over de toekomst en het verleden. De vraag of ik deze kant van mijzelf überhaupt met de wereld zou moeten delen woog zwaar op mijn schouders. Gezien ieder gedicht dat ik hier heb geschreven een blik in mijn ziel is, stel ik mijzelf bloot aan de lezer. Dit is een kwetsbaarheid die ik enerzijds niet wil hebben maar anderzijds wel moet tonen om mijn verhaal te delen met de wereld. Over de inhoud van deze dichtbundel heb ik tien jaar gedaan en ik heb honderden gedichten geschreven. Ieder gedicht komt uit een andere fase van mijn leven en is een van de duizenden gedachten die ik heb gehad. Hierom de titel 'Dagboek vol Gedachten'. Om dit boek te schrijven heb ik niet alleen een emotionele leerweg moeten afleggen maar ook een literaire. Poëzie en gedichten zijn in mijn jonge leven altijd een uitlaat geweest voor mijn gevoelens.

Alleen is deze uitlaat nooit zo belangrijk voor me geweest als in de jaren na mijn verslaving en tijdens mijn

herstel. In deze periode ben ik mij gaan storten op de literaire stijlen binnen de poëzie. Hierdoor zijn er door de dichtbundel heen ook genoeg teksten die mijn schrijfproces beschrijven.

Mijn dichtbundel

Och boekje, wat haat ik je toch
Want jij weet al mijn geheimen
Die heb jij al die jaren goed gehouden
En hierom hou ik van je

Och boekje, ik heb uren gezeten
Elke gedachte bij jou geschreven
Een heel overzicht van mijn leven
Moet ik jou echt delen?

Misschien wel goed om te vertellen
In plaats van mensen te laten pellen
Want toch ooit moet je open zijn
Is dat uiteindelijk niet ook vrij zijn?

Want lief boekje, jij bent maar papier
En hoeveel ik jou waardeer hier
Zijn de mensen daarbuiten
En moet ik mijn gevoelens uiten